

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 3 mars 2023
(OR. en)

7085/23

**Interinstitutionellt ärende:
2023/0057(NLE)**

**ENV 199
COMER 28**

FÖRSLAG

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	3 mars 2023
till:	Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2023) 109 final
Ärende:	Förslag till RÅDETS BESLUT om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar vid partskonferensen för Baselkonventionen om kontroll av gränsöverskridande transporter och slutligt omhändertagande av farligt avfall vad gäller vissa ändringar av artiklarna i konventionen

För delegationerna bifogas dokument – COM(2023) 109 final.

Bilaga: COM(2023) 109 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 3.3.2023
COM(2023) 109 final

2023/0057 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar vid partskonferensen för Baselkonventionen om kontroll av gränsöverskridande transporter och slutligt omhändertagande av farligt avfall vad gäller vissa ändringar av artiklarna i konventionen

MOTIVERING

1. FRÅGA SOM BEHANDLAS I FÖRSLAGET

Detta förslag avser ett beslut om fastställande av unionens ståndpunkt vid partskonferensen för Baselkonventionen med avseende på Europeiska unionens förslag om ändring av bilaga IV till denna konvention och Ryska federationens förslag om ändring av artikel 6 i konventionen. Nästa möte planeras äga rum i maj 2023 (den sextonde partskonferensen). De två ovannämnda förslagen diskuterades redan vid den femtonde partskonferensen i juni 2022. Unionens ståndpunkt avseende dessa förslag inför den femtonde partskonferensen fastställdes genom rådets beslut (EU) 2020/1829 av den 24 november 2020 och (EU) 2022/1025 av den 2 juni 2022. Det behövs ett nytt rådsbeslut inför partskonferensens kommande möten om dessa förslag, med början vid den sextonde partskonferensen.

2. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

2.1. Baselkonventionen om kontroll av gränsöverskridande transporter och slutligt omhändertagande av farligt avfall

Baselkonventionen om kontroll av gränsöverskridande transporter och slutligt omhändertagande av farligt avfall (*konventionen*) antogs den 22 mars 1989 och trädde i kraft 1992. Både Europeiska unionen och dess medlemsstater är parter i konventionen¹. Konventionen har 188 parter.

En hörnsten i konventionen är kontrollsystemet för export, import och transitering av visst avfall, genom förfarandet med förhandsgodkännande sedan information lämnats. Export av avfall som omfattas av konventionen ska anmälas i förväg till de behöriga myndigheterna i import- och transitstaterna. Anmälningar ska göras skriftligen och ska innehålla de förklaringar och uppgifter som anges i bilaga V A till konventionen. Avfallsexport får endast genomföras om och när samtliga berörda stater har lämnat sitt skriftliga medgivande (artikel 6 i konventionen).

Konventionens kontrollsystem tillämpas på farligt avfall som definieras i artikel 1 i konventionen och förtecknas i bilaga VIII till konventionen samt på avfall som förtecknas i bilaga II innehållande hushållsavfall, restprodukter som uppstår genom förbränning av hushållsavfall och visst plastavfall. I bilaga IX till konventionen förtecknas också avfallsposter som inte omfattas av konventionen eller kontrollsystemet, om inte detta avfall innehåller ett material som tillhör en kategori i bilaga I i en sådan omfattning att det uppvisar farliga egenskaper enligt bilaga III.

2.2. Partskonferensen

Partskonferensen för Baselkonventionen är det huvudsakliga beslutsfattande organet för konventionen. Den har befogenhet att ändra bilagorna till konventionen och sammanträder vartannat år. Den femtonde partskonferensen för Baselkonventionen genomfördes i två delar: ett första onlinemöte ägde rum den 26–30 juli 2021 och ett fysiskt möte den 6–17 juni 2022.

Den sextonde partskonferensen för Baselkonventionen kommer att äga rum i Genève den 1–12 maj 2023.

¹ Rådets beslut 93/98/EEG avseende ingåendet på gemenskapens vägnar av Baselkonventionen av den 22 mars 1989 om kontroll av gränsöverskridande transporter och slutligt omhändertagande av farligt avfall, EGT L 39, 16.2.1993, s. 1.

2.3. De föreslagna ändringarna av konventionen

Unionens förslag till ändring av bilaga IV till konventionen

Översynen av bilagorna till konventionen initierades av den tolfte partskonferensen genom dess beslut BC-12/1².

Vid den trettonde partskonferensen beslöt man att inrätta en expertgrupp för översynen av ovannämnda bilagor.

Expertgruppen har utfärdat ett antal rekommendationer och alternativ som parterna bör beakta om de vill lägga fram förslag för partskonferensen om att ändra och förtydliga beskrivningarna av metoderna för slutligt omhändertagande (*förfaranden för slutligt bortskaffande*) i bilaga IV till konventionen. Förslagen kommer, om de antas, att leda till förbättrad rättslig klarhet och därmed underlätta kontrollerna av avfallstransporter och förebyggandet av olagliga transporter. De kommer också att stödja en miljövänlig hantering av avfall på global nivå och bidra till övergången till en global cirkulär ekonomi.

Efter rådets beslut (EU) 2020/1829 lades ett förslag till ändring av bilaga IV fram på unionens vägnar den 3 december 2020 för diskussion vid den femtonde partskonferensen. Förslaget syftar till att förbättra genomförandet av Baselkonventionen, särskilt genom ändringar av definitionerna av förfaranden för avfallshantering och avfall som ska kontrolleras i bilagorna till konventionen. Förslaget diskuterades vid den femtonde partskonferensen för konventionen i juni 2022. Under diskussionerna ansåg många parter att vissa delar av förslaget var problematiska, såsom införandet av *förberedelse för återanvändning* som ett nytt förfarande för avfallshantering, införandet i bilaga IV av behandlingar i avvaktan på återvinning eller bortskaffande och införandet av en generalklausul för förfaranden som inte omfattas av andra förfaranden. Därför kommer det att krävas ytterligare diskussioner vid framtida partskonferenser för att framsteg ska göras när det gäller denna verksamhet.

Om partskonferensen godkänner ändringar av bilaga IV till konventionen måste ändringarna genomföras i EU:s avfallsdirektiv 2008/98/EG³ om avfall (den förteckning över förfaranden för avfallshantering som motsvarar bilaga IV till konventionen) och eventuellt förordning (EG) nr 1013/2006⁴.

Ryska federationens förslag till ändring av artikel 6.2 i konventionen

Ryska federationen lade fram ett förslag för behandling vid den femtonde partskonferensen i syfte att ändra artikel 6.2 första meningen i konventionen (*den planerade akten*)⁵.

Artikel 6.2 första meningen i konventionen har följande lydelse: ”Den importerande staten skall skriftligen svara avsändaren av underrättelsen, ge sitt medgivande till transporten på vissa villkor eller villkorslöst, vägra tillstånd för transporten eller begära ytterligare information.”

I den planerade akten föreslås en ändring av denna mening genom tillägg av en tidsfrist på 30 dagar inom vilken ett importerande land bör svara anmälaren (för att godkänna den planerade transporten, vägra tillstånd för transporten eller begära ytterligare information). Dessutom

² Mer information finns på Baselkonventionens webbplats, se <http://www.basel.int/Implementation/LegalMatters/LegalClarity/ReviewofAnnexes/AnnexesI,III,IVandrelatedaspectsofAnnexes/tabid/6269/Default.aspx>.

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv, EUT L 312, 22.11.2008, s. 3.

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall, EUT L 190, 12.7.2006, s. 1.

⁵ Förslaget kan läsas på Baselkonventionens webbplats, se <http://www.basel.int/TheConvention/Communications/tabid/1596/Default.aspx>.

innebär förslaget att kommatecknet mellan ”villkorlöst” och ”vägra” stryks och ersätts med ”eller”.

Konventionen genomförs i unionen genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall (*förordningen om transport av avfall*). Eventuella ändringar av konventionen kommer att träda i kraft i EU efter det att de har genomförts genom ändringar av den förordningen.

I de nuvarande reglerna för unionen och dess medlemsstater föreskrivs redan en tidsfrist på 30 dagar inom vilken det importerande landet ska svara anmälaren (se artikel 8 i förordningen om transport av avfall). Samma regel gäller även i andra OECD-länder, i enlighet med OECD-beslutet⁶.

För unionen skulle den enda praktiska följden av de ändringar som är kopplade till Ryska federationens förslag gälla förfarandet för export av anmält avfall till länder utanför OECD. Eftersom export av avfall enligt bilagorna VIII och II till länder utanför OECD är förbjuden enligt förordningen om transport av avfall, skulle den ändring som följer av det ryska förslaget endast avse ”icke förtecknat avfall” (dvs. enligt det ryska förslaget skulle länder utanför OECD som importerar icke-förtecknat avfall från EU vara tvungna att svara anmälaren inom 30 dagar), vilket enligt artikel 3.1 b iii och 3.1 b iv i förordningen om avfallstransporter omfattas av förfarandet med förhandsgodkännande sedan information lämnats. Den ändring som Ryska federationen föreslår skulle innebära att det importerande landet i dessa fall skulle vara tvunget att inom 30 dagar svara anmälaren av en transport från unionen till ett land utanför OECD.

En första diskussion om Ryska federationens förslag ägde rum vid den femtonde partskonferensen. I överensstämmelse med rådets beslut (EU) 2022/1025 av den 2 juni 2022 gav unionens ståndpunkt inte stöd för förslaget. Flera likasinnade parter stödde inte heller Ryska federationens förslag. Andra parter uttryckte dock sitt stöd för förslaget.

Som ett resultat av den första diskussionen beslutade partskonferensen att skjuta upp behandlingen av det ryska förslaget till den sextonde partskonferensen:

Med tanke på diskussionen under denna underpunkt och under punkt 4 a i på dagordningen om den strategiska ramen vad gäller parternas intresse av att överväga möjliga sätt att förbättra förfarandet med förhandsgodkännande sedan information lämnats, beslutade partskonferensen att skjuta upp behandlingen av Ryska federationens förslag om ändring av artikel 6.2 i konventionen till nästa partskonferens.

Förfaranden för ändringar av konventionen

Förfarandet för ändring av konventionen regleras av artikel 17 i konventionen. Varje sådan ändring måste antas vid ett möte i partskonferensen. En ändring blir bindande för de parter som deponerar sina instrument avseende ratificering, godkännande, formell bekräftelse eller godtagande i enlighet med artikel 17.5 i konventionen, där följande föreskrivs: *Instrument avseende ratificering, godkännande, formell bekräftelse eller godtagande av ändringar skall deponeras hos depositarien. Ändringar som antagits i enlighet med punkterna 3 och 4 ovan skall träda i kraft mellan de parter som godtagit dem den nittionde dagen efter det att depositarien mottagit instrument avseende ratificering, godkännande, formell bekräftelse eller godtagande från åtminstone tre fjärdedelar av de parter som godtagit ändringarna av protokollet [eller från åtminstone två tredjedelar av de parter i det berörda protokollet som godtagit ändringarna av protokollet], såvida inget annat stadgas i ett dylikt protokoll. För*

⁶ Decision on the Control of Transboundary Movements of Wastes Destined for Recovery Operations, <https://legalinstruments.oecd.org/en/instruments/OECD-LEGAL-0266>.

varje annan part skall ändringarna träda i kraft den nittionde dagen efter det att denna part deponerat sitt instrument avseende ratificering, godkännande, formell bekräftelse eller godtagande av ändringarna. Det krävs därför ratificering, godkännande, formell bekräftelse eller godtagande från tre fjärdedelar av parterna i konventionen (dvs. 141 parter) för att eventuella ändringar av konventionen ska träda i kraft.

Hittills har konventionens text ändrats en gång, genom tillägg av artikel 4a och ett senare tillägg av bilaga VII (Baselförbudet) till konventionen. Denna ändring godkändes av partskonferensen vid dess tredje möte 1995 och trädde i kraft 2019 för de parter som har ratificerat den.

3. DEN STÅNDPUNKT SOM SKA INTAS PÅ UNIONENS VÄGNAR

Unionens förslag till ändring av bilaga IV till konventionen

I enlighet med rådets beslut (EU) 2020/1829 av den 24 november 2020 har unionen lagt fram ett förslag om ändring av bilaga IV och av vissa poster i bilagorna II och IX till konventionen som bland annat innehöll följande:

- Införande av en allmän inledning som gör det möjligt att tydligt särskilja begreppen slutligt bortskaffande och återvinning och av klargöranden att alla förfaranden för avfallshantering som förekommer eller som kan förekomma i praktiken omfattas, oavsett deras rättsliga status och oavsett om de anses vara miljövänliga eller inte, och att behandlingar i avvaktan på återvinning eller bortskaffande omfattas.
- Införande av rubriker och inledande texter som förklarar vad som avses med icke-återvinningsförfaranden (bilaga IV A) och återvinningsförfaranden (bilaga IV B).
- Förtydligande av befintliga förfaranden och införande av nya förfaranden i bilaga IV, bland annat för att uppdatera och förtydliga beskrivningarna av förfaranden i överensstämmelse med vetenskaplig, teknisk och annan utveckling som skett sedan konventionen antogs 1989, och, genom att generalklausuler införs, för att säkerställa att alla förfaranden som inte särskilt nämns omfattas av konventionens krav.

De ovannämnda förslagen syftar till att

- säkerställa att konventionens ändamålsenliga kontrollmekanismer tillämpas fullt ut, och de skulle därför, om de antas, förbättra kontrollerna av avfallstransporter och underlätta förebyggandet av olagliga transporter,
- förbättra den rättsliga klarheten och få till stånd en gemensam förståelse och tolkning hos parterna av förfaranden för avfallshantering, och
- stödja en miljövänlig hantering av avfall på global nivå och bidra till övergången till en global cirkulär ekonomi.

Unionen bör fortsätta att stödja ovannämnda mål, men med tanke på det motstånd som många parter gav uttryck för vid den femtonde partskonferensen, särskilt när det gäller införandet av nya förfaranden, till exempel förberedelse för återanvändning och generalklausuler, bör unionen visa flexibilitet, bland annat genom att skjuta upp diskussionen om de mest omstridda frågorna och försöka nå en överenskommelse om de återstående aspekterna av förslaget.

Om andra parter föreslår ändringar av de relevanta bilagorna, som skulle kunna uppnå samma mål som unionens förslag, bör unionen vara öppen för att överväga dessa förslag, och sådana förslag skulle i princip kunna stödjas av unionen.

Ryska federationens förslag till ändring av artikel 6.2 i konventionen

Europeiska unionen bör inte stödja den ändring av artikel 6.2 i konventionen som Ryska federationen föreslagit. Denna ståndpunkt är i linje med den ståndpunkt som man enades om inför den femtonde partskonferensen genom rådets beslut (EU) 2022/1025 av den 2 juni 2022.

Den första delen av ändringen (en tidsfrist på 30 dagar för det importerande landet att svara anmälaren) skulle inte medföra någon större fördel för unionen och dess medlemsstater, eftersom den tidsfrist på 30 dagar för importerande länder att svara anmälaren som anges i den föreslagna ändringen redan gäller för majoriteten av de transporter som anmäls av EU och dess medlemsstater enligt unionsrätten (med undantag för export av icke-förtecknat avfall till länder utanför OECD). Den skulle inte heller ändra skyldigheterna för EU och dess medlemsstater som tar emot anmälningar, eftersom tidsfristen på 30 dagar för att svara redan gäller enligt unionsrätten.

Den andra delen av ändringsförslaget (där ett kommatecken ersätts med ”eller”) förefaller inte nödvändig och skulle skapa rättsosäkerhet. Den nuvarande formuleringen är tillräckligt tydlig för att det importerande landet ska kunna reagera på tre olika sätt när det svarar anmälaren (godkänna transporten, vägra tillstånd för transporten eller begära ytterligare information). Det finns därför inget behov av att ändra denna mening.

Processen för att ändra konventionen är mycket betungande och tidskrävande, särskilt eftersom det kräver att varje part fortsätter sin interna ratificeringsprocess och att tre fjärdedelar av alla parter ratificerar ändringen innan den kan träda i kraft. Denna ändring kan i slutändan också komma ha en begränsad inverkan, eftersom ändringar endast är bindande för dem som har ratificerat dem. Den föreslagna ändringen rör därför inte någon av unionens och dess medlemsstaters prioriteringar för att konventionen ska bli mer effektiv, men en långdragen och tungrodd process inleds inom konventionen och för dess parter.

Även om unionen inte stöder de föreslagna ändringarna bör den betona att parterna bör främja ett bättre förfarande för förhandsgodkännande sedan information lämnats inom ramen för Baselkonventionen. Detta skulle kunna omfatta fastställande av andra tidsfrister för svar till anmälare, särskilt för transitländer, samt främjande av användningen av elektroniska system för datautbyte eller införlivande av begreppet ”förhandsgodkända anläggningar”, som härrör från OECD-beslutet om gränsöverskridande transporter av avfall, i Baselkonventionens ram. Det pågår redan ett antal processer inom konventionen om dessa frågor, bland annat en process för förbättring av förfarandet för förhandsgodkännande sedan information lämnats som inleddes på unionens initiativ vid den femtonde partskonferensen. Unionen bör understryka vikten av denna process som en lösning på ett antal frågor som rör genomförandet av konventionen och uppmana alla parter att delta i denna process.

4. RÄTTSLIG GRUND

4.1. Förfarandemässig rättslig grund

4.1.1. Principer

I artikel 218.9 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) föreskrivs att beslut ska antas ”om fastställande av vilka ståndpunkter som på unionens vägnar ska intas i ett organ som inrättas genom ett avtal, om detta organ ska anta akter med rättslig verkan, med undantag av sådana akter som kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram”.

Begreppet *akter med rättslig verkan* omfattar akter som har rättslig verkan med stöd av de regler i internationell rätt som tillämpas på organet i fråga. Det omfattar även instrument som

inte har bindande verkan enligt internationell rätt, men som är ”ägnade att på ett avgörande sätt påverka innehållet i de bestämmelser som antas av unionslagstiftaren”⁷.

4.1.2. Tillämpning i det aktuella fallet

Partskonferensen för Baselkonventionen är ett organ som inrättats genom konventionen.

De akter som ska antas av partskonferensen utgör akter med rättslig verkan. Om de planerade akterna antas blir de bindande enligt internationell rätt i enlighet med artikel 18 i konventionen och de kan på ett avgörande sätt påverka innehållet i EU:s lagstiftning, nämligen förordning (EG) nr 1013/2006 om transport av avfall och direktiv 2008/98/EG om avfall. Den förordningen genomför konventionen genom att bland annat fastställa förfarandena för export från och import till unionen samt för transporter mellan medlemsstater.

Den planerade akten varken kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram.

Den förfarandemässiga rättsliga grunden för det föreslagna beslutet är därför artikel 218.9 i EUF-fördraget.

4.2. Materiell rättslig grund

4.2.1. Principer

Den materiella rättsliga grunden för ett beslut enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget är främst beroende av syftet med och innehållet i den planerade akt avseende vilken en ståndpunkt intas på unionens vägnar. Om den planerade akten har två syften eller två beståndsdelar av vilka det ena syftet eller den ena beståndsdelan kan identifieras som det eller den huvudsakliga, medan det eller den andra endast är av underordnad betydelse, måste det beslut som antas enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget ha en enda materiell rättslig grund, nämligen den som krävs med hänsyn till det huvudsakliga eller avgörande syftet eller den huvudsakliga eller avgörande beståndsdelan.

4.2.2. Tillämpning i det aktuella fallet

Det huvudsakliga syftet med och innehållet i den planerade akten rör skyddet av miljön. Den materiella rättsliga grunden för det föreslagna beslutet är därför artikel 192.1 i EUF-fördraget.

4.3. Slutsats

Den rättsliga grunden för det föreslagna beslutet bör vara artikel 192.1 i EUF-fördraget jämförd med artikel 218.9 i EUF-fördraget.

⁷ Domstolens dom av den 7 oktober 2014, Tyskland/rådet, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punkterna 61–64.

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar vid partskonferensen för Baselkonventionen om kontroll av gränsöverskridande transporter och slutligt omhändertagande av farligt avfall vad gäller vissa ändringar av artiklarna i konventionen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1 jämförd med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Baselkonventionen om kontroll av gränsöverskridande transporter och slutligt omhändertagande av farligt avfall (*konventionen*) trädde kraft 1992 och godkändes av unionen genom rådets beslut 93/98/EEG avseende ingåendet på gemenskapens vägnar av Baselkonventionen av den 22 mars 1989 om kontroll av gränsöverskridande transporter och slutligt omhändertagande av farligt avfall⁸.
- (2) Enligt artikel 15.5 b i konventionen ska partskonferensen överväga och efter behov anta ändringar av konventionen.
- (3) Vid sitt femtonde möte i juni 2022 övervägde partskonferensen ett förslag till ändringar av artikel 6.2 i konventionen som Ryska federationen har lagt fram. Förslaget syftar till att fastställa en tidsfrist på 30 dagar för ett importerande land att svara anmälaren av en avfallstransport och till att införa en ändring som framställs som redaktionell. Partskonferensen beslutade att skjuta upp behandlingen av detta förslag till nästa möte.
- (4) Ett förslag om ändring av bilaga IV och av vissa poster i bilagorna II och IX till konventionen har lagts fram på unionens vägnar och diskuterades av partskonferensen vid dess femtonde möte i juni 2022. Förslaget syftar bland annat till att ändra och förtydliga beskrivningarna av de metoder för slutligt omhändertagande (*förfaranden för slutligt bortskaffande*) som förtecknas i bilaga IV till konventionen och särskilt till att införa en allmän inledning som gör det möjligt att tydligt särskilja begreppen icke-återvinning och återvinning, införa inledande texter som förklarar vad som avses med icke-återvinningsförfaranden (bilaga IV A) och återvinningsförfaranden (bilaga IV B), uppdatera och förtydliga beskrivningarna av förfaranden i linje med den vetenskapliga, tekniska och övriga utveckling som skett sedan konventionen antogs 1989, genom införandet av generalklausuler, säkerställa att alla förfaranden som inte uttryckligen nämns omfattas av konventionens krav. Partskonferensen beslutade att behandla detta förslag vidare vid nästa möte.

⁸ EGT L 39, 16.2.1993, s. 1.

- (5) Det är nödvändigt att fastställa den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar vid partskonferensen om dessa förslag, eftersom de, i egenskap av ändringar av konventionstexten och bilagorna, har rättslig verkan. Om de planerade akterna antas av partskonferensen blir de bindande för unionen och de kan på ett avgörande sätt påverka innehållet i unionsrätten, nämligen direktiv 2008/98/EG⁹ och förordning (EG) nr 1013/2006¹⁰.
- (6) Unionen bör inte stödja de ändringar av artikel 6.2 i konventionen som Ryska federationen har lagt fram, eftersom de inte bidrar till att lösa de problem som unionen anser vara prioriteringar för att Baselkonventionen ska fungera. Dessutom krävs en lång och tungrodd process för att ändringar av konventionens text ska träda i kraft och det förefaller oproportionerligt att inleda en sådan process för en ändring som har mycket litet eller inget mervärde. Unionen bör i stället fortsätta att stödja initiativ som syftar till att förbättra förfarandet med förhandsgodkännande sedan information lämnats, förutsatt att de har ett bredare tillämpningsområde än det förslag som lagts fram för den femtonde partskonferensen, är i linje med unionens allmänna politik och mål och inte kräver någon ändring av konventionen.
- (7) Unionen bör fortsätta att stödja antagandet av förslaget om ändring av bilaga IV och av vissa poster i bilagorna II och IX. I syfte att nå enhällighet om detta förslag bör unionen också visa flexibilitet, särskilt när det gäller de föreslagna åtgärder som sannolikt inte kommer att få tillräckligt stöd för att antas vid den kommande partskonferensen. Detta innebär till exempel att skjuta upp diskussionen om de mest omstridda frågorna (såsom förberedelse för återanvändning och generalklausuler), att försöka nå en överenskommelse om de återstående aspekterna av förslaget och att stödja eventuella ändringsförslag från andra parter, förutsatt att de kan uppnå samma mål som de som ligger till grund för unionens förslag om bilaga IV till konventionen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar vid mötena i partskonferensen för Baselkonventionen ska vara följande:
 - (a) Unionen ska inte stödja den ändring av artikel 6.2 i konventionen som Ryska federationen föreslagit. Unionen ska stödja initiativ som syftar till att förbättra förfarandet med förhandsgodkännande sedan information lämnats, förutsatt att de är i linje med unionens allmänna politik och mål och inte kräver någon ändring av konventionen.
 - (b) Unionen ska fortsätta att stödja antagandet av ändringarna av bilaga IV och av vissa poster i bilagorna II och IX till konventionen. Om så är nödvändigt för att uppnå enhällighet om en ändring av bilaga IV bör unionen visa flexibilitet och godta att avvika från det förslag som lades fram vid den femtonde partskonferensen, förutsatt att ändringen bidrar till att öka den rättsliga klarheten i bilagan och till genomförandet av konventionens kontrollmekanismer och inte undergräver EU:s rättsliga ordning för hantering och transport av avfall.

⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv, EUT L 312, 22.11.2008, s. 3.

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall, EUT L 190, 12.7.2006, s. 1.

Artikel 2

Beslut om justering av den ståndpunkt som avses i artikel 1, mot bakgrund av utvecklingen vid den sextonde partskonferensen och efterföljande partskonferenser, får fattas av unionens företrädare, i samråd med medlemsstaterna under samordningsmöten på plats.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till kommissionen.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*